

обзиром да је основа за вођење буџетског рачуноводства готовинска основа, као што је наведено, и трансакције и остали догађаји евидентирају се у тренутку када се готовинска средства приме, односно исплате, па нема основа за прописивање конта за исплату зајма за набавку огрева, зимнице и уџбеника запосленом.

17. Када је у питању члан 33. Радног текста Посебног колективног уговора који се односи на обезбеђивање средстава за превенцију радне инвалидности и рекреативни одмор запослених мишљења смо да је члан потребно брисати, јер законом није прописана обавеза буџета да се обезбеђује ова врста расхода и нема основа за прописивање ове врсте обавезе. Не би се могло прихватити да се колективним уговором намеће обавеза обезбеђивања средстава у буџету за ову намену. С тим у вези, још једном указујемо на уставне одредбе које смо навели у тачки 3. мишљења.

18. У члану 37. према коме у случају постојања колективног радног спора свака од страна може предложити да се настали спор реши у поступку арбитраже, у ставу 1. потребно је брисати речи: „закључивања, измена и допуна” јер колективни радни спор може бити само у поступку примене уговора или остваривања права. Истовремено, у члану 38. је прописано да одлука арбитраже обавезује учеснике. С тим у вези, могло би се десити да у арбитражи превагне мишљење независног стручњака и да то мишљење буде коначно, иако је у супротности појединим одредбама закона.

19. Члан 40. предвиђа се да репрезентативни синдикат може предложити да се покрене поступак арбитраже, уколико оцени да се у поједином државном органу понављају пропусти у законитом одлучивању и крше права запослених, а на основу аката које донесу надлежни државни органи у поступку вршења надзора над радом државних органа. Мишљења смо да је члан 40. потребно брисати, јер се на индиректан начин намеће обавеза да се синдикату достављају сви акти надлежних државних органа, а у вези са правима и дужностима запослених. У случају да запослени сматрају да су њихова права угрожена, постоји законски поступак који могу да покрену ради заштите права.

20. Алтернатива коју је у вези са чланом 41. (право на штрајк) дао синдикат, према којој би, између осталог, запослени примао плату за време штрајка и не би могао да му престане радни однос, није прихватљива Министарству финансија и мишљења смо да је треба брисати, јер је у супротности са чланом 18. Закона о штрајку („Сл. лист СРЈ”, бр. 29/96 и „Сл. гласник РС”, бр. 101/05 – др. закон) и чланом 61. Устава Републике Србије којим је предвиђено да се питање штрајка регулише законом. Уставна обавеза државних службеника и намештеника је да извршавају законом утврђене обавезе.

21. Мишљења смо да је члан 44. према коме је послодавац дужан да у поступку доношења закона и подзаконских општих аката којима се уређују права запослених затражи мишљење репрезентативног синдиката потребно брисати, јер је на нивоу Владе установљен Социјално – економски савет који је надлежан да разматра нацрте аката и сагледава последице доношења закона и подзаконских аката.

22. Такође смо мишљења да члан 52. према коме послодавац може обезбедити донацију за хуманитарне акције и за побољшање материјалног положаја запослених, треба брисати. Наиме, само законом се могу утврдити